

Kính chào quý thánh gia, cảm tạ Chúa cho chúng tôi lại được thắp nến chúc mừng quý vị qua Câu Chuyện Gia Đình của Chương Trình Phát Thanh Tin Lành hôm nay. Ngoài trời nắng nóng chói chang, hôn lễ với một mục đích nào đó, khi bước vào hôn nhân, ai cũng mong muốn hôn nhân của mình sẽ được hạnh phúc, ngọt ngào và tốt đẹp suốt cuộc đời. Tuy nhiên biết bao nhiêu vợ chồng sau một thời gian sống với nhau không muốn nhìn nhau nữa mà phải đi xa nhau ra tòa ly hôn. Sẽ dĩ có chuyện đáng tiếc đó là vì vợ chồng không biết sống thế nào để mang lại hạnh phúc cho nhau. Đức Chúa Trời là Đấng thiết lập hôn nhân và Ngài cũng ban cho chúng ta những nguyên tắc chúng ta cần áp dụng để hôn nhân được hạnh phúc lâu bền. Chúng ta cần biết Lời Chúa dạy và cần áp dụng vào đời sống để gia đình chúng ta được hạnh phúc như điều Chúa hứa ban cho chúng ta.

Đưa vào Lời Kinh Thánh dạy, trong các tuần qua chúng tôi đã trình bày những nguyên tắc sau: (1) Vợ chồng không ích kỷ những quan tâm đến phúc lợi của nhau. (2) Người có gia đình phải dứt khoát khỏi những ràng buộc, thói quen và niềm đam mê của thời trẻ để sống hiệp nhất với nhau. (3) Quyết tâm giúp nhau tránh cám dỗ về mặt tình dục để giữ gìn hình thức, trong mọi hoàn cảnh. Và (4) Dành thì giờ trò chuyện, chia sẻ buồn vui để vợ chồng hiểu nhau, thông cảm nhau.

Trong đời sống văn minh vật chất, với kỹ thuật hiện đại ngày nay, có nhiều lý do khiến vợ chồng khó có thì giờ dành cho nhau, để trò chuyện, tâm tình với nhau. Trước hết là chúng ta quá bận rộn với những công việc và trách nhiệm ngoài xã hội. Câu mà chúng ta nói nhiều nhất và cũng nghe nhiều nhất là: “Tôi bận quá, không có thì giờ làm việc này việc kia” Rồi nhiều đôi vợ chồng vì bận công việc mà không còn thì giờ cho nhau. Lý do thứ hai khiến vợ chồng không có thì giờ trò chuyện với nhau là vì phải lo cho con cái. Lý do thứ ba chúng ta đã biết là, vì những phương tiện truyền thông tân tiến, khiến chúng ta mất quá nhiều thì giờ trao đổi thông tin với mọi người, tìm biết tin tức trên các thiết bị và không còn thì giờ cho những người thân yêu nhất.

Nguyên tắc Chúa dạy mà chúng ta cần ghi nhớ và áp dụng trong hôn nhân cũng như trong mọi quan hệ với người chung quanh là:

Chẳng ai tìm lợi riêng cho mình nhưng ai nọ hãy tìm cho kẻ khác (I Cô-rinh-tô 10:24)

Khi chúng ta không làm điều gì vì ích kỷ, vì lợi ích cá nhân nhưng luôn quan tâm đến phúc lợi của người khác, chúng ta sẽ là người đến nên phụng dưỡng cho người chung quanh. Thông thường thì không, khi vợ chồng không tìm kiếm phúc lợi cho riêng mình nhưng nghĩ đến phúc lợi của người phụ nữ, chúng ta sẽ mang lại niềm vui, phụng dưỡng cho nhau. Chúng ta đã biết ba điều có thể cần trong đời sống gia đình là: quá bận rộn với công việc làm, vì phải lo cho con cái, và vì mất thì giờ với những kỹ thuật truyền thông hiện đại. Ngoài ra còn có một lý do khác nữa là khi vợ chồng không muốn trò chuyện với nhau, đó là vì sợ nói chuyện sẽ đưa đến xung đột, bất đồng ý kiến rồi cãi nhau hay giận nhau. Một tác giả nói rằng, nếu vợ chồng nào không bao giờ có bất hòa, bất đồng ý kiến với nhau, ta có thể đoán là vợ chồng đó không bao giờ thật sự trò chuyện với nhau. Bất hòa hay bất đồng ý kiến là điều bình thường trong hôn nhân. Khi vợ chồng nói chuyện hay trao đổi với nhau những ý kiến, suy nghĩ, ý kiến của mình, chắc chắn sẽ có lúc không đồng ý với nhau. Đó là điều tự nhiên, không thể tránh được. Điều quan trọng là khi có bất đồng ý kiến, chúng ta không bắt buộc những người tiếp xúc nghe, sẽ sàng lắng nghe để hiểu nhau hơn và giúp nhau giải quyết hay vượt lên trên những bất đồng ý kiến đó. Khi làm được điều đó, vợ chồng sẽ hiểu nhau, thông cảm và cũng sẽ trở nên thành thục trong hôn nhân. Có người vì sợ vợ hay chồng không đồng ý với mình, hiểu lầm mình hay ngại giận khi nghe điều mình chia sẻ nên cố giữ im lặng, không dám nói lên điều suy nghĩ trong lòng. Và vì thế gia đình sẽ có thể thấy như bình an, yên lành, nhưng thật ra người trong gia đình rất là cô đơn.

Chúng ta biết rằng vợ chồng cần trao đổi, chia sẻ tâm tình với nhau thường xuyên thì mới hiểu nhau, thông cảm và hiểu nhau, chúng ta cũng biết khi vợ chồng quá bận rộn với công việc, với con cái sẽ khó có thì giờ cho nhau; ngoài ra, khi vợ chồng có những sở thích, công việc hay tính tình khác nhau cũng sẽ khó tìm những điểm chung để chia sẻ trò chuyện với nhau. Vì vậy chúng ta cần cố gắng vượt lên trên những bận rộn, những khác biệt giữa hai người, quyết tâm dành thì giờ cho nhau để vợ chồng có thì giờ và thời cơ trao đổi tâm tình với nhau. Tiến sĩ David Mace là người tiên phong trong việc nghiên cứu những phương pháp giúp bộ phận hành phúc trong hôn nhân. Khi nghiên cứu về đời sống gia đình, Tiến sĩ Mace và một số chuyên gia thấy rằng các đôi vợ chồng thường trò chuyện với nhau trong bốn mức độ khác nhau như sau:

Mức độ I: Trao đổi những lợi ích có tính cách xã giao, Ví dụ như hỏi nhau: “Anh khỏe không?” “Bà nay em khỏe không?” rồi đi lo những công việc khác. Khi hỏi như thế chúng ta không thật sự muốn biết người kia có khỏe mạnh trong thân thể, có bình an trong tinh thần hay không. Thật ra đây là câu chúng ta thường trao đổi khi gặp những người không thân lắm hoặc mới gặp lần đầu. Đây là câu hỏi lịch sự nhưng có tính cách xã giao chứ không có gì đặc biệt, cũng

không nói lên sự giận giữ giữa ta với người đó. Dù vậy, có những việc chúng ta cũng không trò chuyện mà cứ để cho trôi qua, vì không quen chào nhau hay hỏi thăm nhau. Trong thời kỳ có những việc chúng ta cũng không bao giờ trò chuyện cho đến khi nói đến việc hỏi thăm nhau. Chúng tôi gọi là mối để cho trôi qua này là để cho trôi qua xã giao.

Mục II: Chúng ta trao đổi những sự kiện hay sự việc xảy ra chung quanh mà không chia sẻ ý kiến hay cảm nghĩ của mình. Ví dụ: Vợ nói với chồng: “Chà, bữa nay mưa to quá!” Chồng nói: “Ngày mai mưa nữa nhé đừng quên nhé!” Họ cứ chờng xem tin tức trên mạng rồi buông một câu: “Đừng đi ra ngoài sáng nay có tai nạn lắm quá!” Họ cứ bà vớ nói: “Sắp đến ngày phải đóng tiền học cho con rồi!” Trao đổi những sự kiện hay sự việc xảy ra chung quanh mình là để cho trôi qua thì tốt, nhất là khi có những ngày, tháng hay những chỉ tiêu quan trọng chúng ta cần biết để chu đáo. Tuy nhiên, nếu vợ chồng cứ trao đổi với nhau những sự kiện hay con số cần thì tốt mà không để ý đến ý kiến hay cảm xúc, cảm nghĩ của nhau thì cũng khó thông cảm nhau hay thấu hiểu nhau. Chúng tôi gọi là mối để cho trôi qua này là để cho trôi qua xã giao. Khi mỗi gặp gỡ nào và mỗi nói chuyện với nhau, chúng ta thường chỉ nói bằng những câu chuyện không đầu vào đâu hoặc trao đổi những tin tức trong báo, trên ti-vi chứ không chia sẻ ý kiến hay suy nghĩ của mình. Để cho trôi qua và thông cảm nhau, vợ chồng cần để cho trôi qua trong mối để cho trôi qua cao hơn.

Mục III: Chia sẻ ý kiến và phán đoán của mình. Trong mối để cho trôi qua này chúng ta cũng nói về sự kiện hay sự việc xảy ra cách rõ ràng, chính xác nhưng thêm vào đó ý kiến hay phán đoán của mình về những sự việc đó. Ví dụ, người vợ nói: “Lúc này anh thường đi về khuya, em sợ anh thiếu ngủ rồi bị đau đầu.” Họ cứ chờng nói: “Anh nghĩ là em nên bớt ngủ một chút để anh ngủ ngon hơn, bớt thì giờ, để mình có thì giờ với nhau.” Khi nghe một tin tức trên báo hay trong cộng đồng, chúng ta dám bày tỏ ý kiến của mình, dám nói là mình đúng hay không đúng hay những sự việc xảy ra hay những thay đổi trong cộng đồng, trong đời sống, đó là chúng ta để cho trôi qua mối để cho trôi qua. Chúng ta có thể gọi là mối để cho trôi qua này là thông giao, chúng ta không chỉ nói về xã giao hay xã giao những trao đổi với nhau như nhau, để cho trôi qua mối để cho trôi qua nên gọi là thông giao. Tuy nhiên, khi vợ chồng nói lên ý kiến của mình, nếu những ý đó không giúp nhau và nếu vợ chồng thì hiểu tôn trọng nhau sẽ đưa đến một kết quả ý kiến hay tranh cãi. Vì lý do đó, có người không bao giờ dám nói lên ý kiến hay phán đoán của mình về một sự việc nào, sự việc/chúng ta không để ý đến phê phán chê bai khi nói hai người có bất hòa. Có người khi nghe ý kiến của người khác thì nói: “Bà biết gì mà nói!” hoặc chê: “Ông hay xét đoán người ta, cứ nghĩ xấu về người khác không thôi.” Khi nói với nhau những lời như thế chúng ta làm cho để cho trôi qua giữa vợ chồng bị tổn thương và rất khó để cho trôi qua. Vì vậy chúng ta cần tránh nói những lời thì hiểu khích lệ, thì hiểu tôn trọng những việc.

Kinh Thánh dạy về cách dùng lời nói như sau:

Lời nói của anh chị em phải luôn có ân huệ và nêm thêm muối, để anh em biết phải đi đáp trả nào với mọi người (Thư Cô-lô-se 4:6)

(còn tiếp)

Minh Nguyên

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành